

Οικουμενικός Πατριάρχης: “Η πανδημία έφερε στην επιφάνεια την έννοια της φιλανθρωπίας” - Απαραίτητη η συνεργασία Εκκλησίας και ιατρικής επιστήμης

[/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

«Μέσα εις την αγωνίαν, τον φόβον, τον πόνον και τη θλίψιν της πανδημίας του κορωνοϊού, τα όμματα των πιστών είναι εστραμμένα προς αυτούς τους Αγίους, τους έχοντας χαρίσματα ιαμάτων». Αυτό αναφέρει, μεταξύ άλλων, στην Εγκύκλιό του με αφορμή την εορτή της Σύναξης των Αγίων Ιατρών, που φέτος θα εορταστεί την Κυριακή 17 Οκτωβρίου, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος. Ο Παναγιώτατος στέκεται, επίσης, στα προβλήματα τα οποία ανέδειξε η πανδημία, αλλά και τα θετικά που έφερε στην επιφάνεια όπως η έννοια της φιλανθρωπίας, η συσπείρωση της κοινωνίας και η ανάγκη για συνεργασία Εκκλησίας και ιατρικής επιστήμης.

Ως γνωστόν, στη συνεδρία της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, η οποία έλαβε χώρα στις 21 του περασμένου Ιουλίου, υπό την προεδρία του Παναγιωτάτου, συζητήθηκε και εκτιμήθηκε η θυσιαστική και ουσιαστική προσφορά της ιατρικής επιστήμης και των θεραπόντων της στην αντιμετώπιση της πανδημίας. Ως εκ τούτου, αποφασίσθηκε να καθιερωθεί η εορτή της **«Συνάξεως πάντων των Αγίων Ιατρών»** την Κυριακή εκάστου έτους την πλησιέστερη προς την 17ην και την 18ην Οκτωβρίου, κατά τις οποίες εορτάζεται η Σύναξις των Αγίων Αναργύρων και η μνήμη του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά του Ιατρού. Κατά την ημέρα αυτή, της «Συνάξεως των Αγίων Ιατρών», η Εκκλησία θα τιμήσει την όλη συνεισφορά της ιατρικής επιστήμης και των θεραπόντων της προς την ανθρωπότητα.

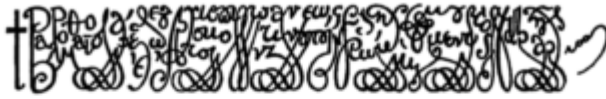
Σε Εγκύκλιό του, ενόψει της φετινής **εορτής των Αγίων Ιατρών**, ο κ.κ. Βαρθολομαίος υπενθυμίζει εισαγωγικά ότι «από της χριστιανικής αρχαιότητος μέχρι των νεοτέρων χρόνων, ιατροί, νοσηλευται, εξειδικευμένοι θεραπευταί και πολλοί απλοί και ευσυνείδητοι Χριστιανοί διηκόνησαν τους “εν ασθενείαις κατακειμένους και εν θλίψεσιν όντας”, εκφράζοντες εμπράκτως, ως τύπος και εικών Χριστού, την φιλανθρωπία του Θεού. Αρκετοί διεκρίθησαν δια την αγιότητά

των, την οποίαν ανεγνώρισεν η Εκκλησία, κατατάξασα αυτούς επισήμως εις το εορτολόγιόν της”.

“Η πανδημία έφερεν εις την επιφάνειαν την εύθραυστον πλευράν της φύσεως του ανθρώπου, την ανισορροπίαν η οποία υπάρχει εις το φυσικό περιβάλλον λόγω της πλεονεξίας μας, την διάσπασιν και διχόνοιαν που υπάρχει εις την ευρυτέραν κοινωνίαν, αλλά και τα εντάσεις εις τους κόλπους της Εκκλησίας. Μας ηνάγκασε να αναλογισθώμεν το πως βιούμεν την πίστιν μας ενώπιον της τραγικής απειλής του θανάτου, της απωλείας των ηγαπημένων μας και της μοναξιάς που ενυπάρχει εις την ασθένεια και το πένθος. Μας ωδήγησεν εις το να αναζητήσωμεν, με την βοήθειαν των Αγίων, την χάριν του Θεού της αγάπης. Συνάμα, η πανδημία έφερεν εις την επιφάνειαν την πραγματικήν έννοιαν της φιλανθρωπίας, την ανάγκην διά συσπείρωσιν και συντονισμών όλων των φορέων της κοινωνίας, την απαραίτητον συνεργασίαν μεταξύ Εκκλησίας και ιατρικής επιστήμης”, αναφέρει για τα προβλήματα που ανέδειξε η πανδημία αλλά και τα θετικά τα οποία προσέφερε.

Ο Παναγιώτατος αναφέρεται στις υπεράνθρωπες προσπάθειες τις οποίες έχουν καταβάλει οι γιατροί την περίοδο της πανδημίας προκειμένου να σώσουν ανθρώπινες ζωές. «Αυτοί είναι και το ιδιαίτερον στήριγμα και παράδειγμα των ιατρών, των νοσηλευτών και πάντων των διακονούντων εν τω χώρω της υγείας, οι οποίοι, καθ’ όλην την διάρκειαν της πανδημίας έχουν καταβάλει υπερανθρώπους προσπάθειας δια να σώσουν ζωάς και να παράσχουν φροντίδα, περίθαλψιν και ανακούφισιν εις τους εμπεριστάτους συνανθρώπους των», σημειώνει.

Καταλήγοντας, ο Παναγιώτατος συγχαίρει και ευχαριστεί πατρικώς τους ιατρούς και θεραπευτές, ευχόμενος όπως: «Κύριος ο Θεός στηρίζη και ενδυναμώνη υμάς εις το ευλογημένον έργον σας». «Σας ενθαρρύνομεν να έχετε αγάπην ανυπόκριτον», συνεχίζει, «να είσθε φιλόστοργοι, να τιμά ο εις τον άλλον, να καλλιεργείτε φλογεράν πίστιν, “τω Κυρίω δουλεύοντες, τη ελπίδι χαίροντες, τη θλίψει υπομένοντες, τη προσευχή προσκαρτερούντες, ταις χρείαις των αγίων κοινωνούντες, την φιλοξενίαν διώκοντες”, ώστε να δοξάζεται δι’ υμών ο εν Τριάδι Θεός, ο Δοτήρ παντός αγαθού».

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Από της χριστιανικής αρχαιότητας μέχρι των νεωτέρων χρόνων, ιατροί, νοσηλευταί, εξειδικευμένοι θεραπευταί και πολλοί άλλοι άπλοϊ και εύσυνείδητοι Χριστιανοί δηκόνησαν τούς «έν άσθενείας κατακεκμένους και έν θλίψεσιν όντας», έκφράζοντας εμπράκτως, ως τύπος και εικών Χριστού, τήν φιλανθρωπίαν του Θεού.

Άρκετοί διεκρίθησαν διά τήν αγιότητά των, τήν όποίαν άνεγνώρισεν ή Εκκλησία, κατατάξασα αυτούς επίσημως εις τό έορτολόγιόν της. Πολλοί έξ αυτών ήσαν ιατροί, ένώ δέν είναι όλίγοι όσοι ίδρυσαν νοσοκομεία και φιλανθρωπικά καταστήματα, διακονούντες τούς άρρώστους, μέ ταπεινήν άφροσύσιν και πραότητα. Όμως, δέν κατείχον μόνον άρίστας ιατρικές γνώσεις και ικανότητας, αλλά επί πλέον ήσαν διαποτισμένοι μέ τήν θυσιαστικήν άγάπην του Έσταυρωμένου Σωτήρος και βαθέως θεμελιωμένοι εις τό γεγονός της Εκκλησίας ως Σώματος Χριστού. Τοιουτοτρόπως, ή ιατρική και ή φιλανθρωπία ήσαν σύμφωνοι μέ τήν ιατρικήν έπιστήμην της έποχής των, αλλά ήσαν έν ταύτῳ άρμονικώς έντεταγμένοι και εις τό εκκλησιαστικόν γεγονός.

Ός φορείς της Θείας Χάριτος και μιμηταί του Θεανθρώπου Χριστού, ό Όποιος καθήγασε και άνεκαίνισεν όλην τήν δημιουργίαν μέ τήν ένσάρκωσίν Του, ειχον ως άντικείμενον της προσπαθείας των τήν είσοδον του πεπτωκότος ανθρώπου εις τήν καινήν κτίσιν, μέ από κοινού θεραπείαν σώματος και ψυχής, δηλούντες μέ αυτόν τόν τρόπον τήν άξίαν της ύποστάσεως του ανθρώπου ως ψυχοσωματικής ένότητας, αλλά και τήν άμοιβαίαν ένότητα μεταξύ Θεού και ανθρώπου. Ός κήρυκες της άληθείας, οι Άγιοι αυτοί Ιατροί και Φιλάνθρωποι έγνώριζον ότι, διά νά θεραπευθή ό κάθε άνθρωπος, όλος ό κτιστός κόσμος πρέπει νά ανακαινισθή και νά ένωθῆ. Η δέ φιλανθρωπία των άπετέλει έκφρασιν της Θείας Φιλοξενίας του Πατρός, ό όποιος συγκεντρώνει τά τέκνα Του εις τούς κόλπους Του, εις τό Πανδοχείον του έλέους και της χαράς, εις τήν Εκκλησίαν. Ός παρηγορία, άντίληψις και βοήθεια πολλών, αυτοί μεσιτεύουν προς τόν Μέγαν Ιατρόν και Φιλάνθρωπον Θεόν υπέρ της ύγείας των ψυχών και των σωμάτων ήμών.

Μέσα εις τήν άγωνίαν, τόν φόβον, τόν πόνον και τή θλίψιν της πανδημίας του κορωνοϊού, τά όμματα των πιστών είναι έστραμμένα προς αυτούς τούς Άγίους, τούς έχοντας χαρίσματα ιαμάτων. Αυτοί είναι και τό ιδιαίτερον στήριγμα και παράδειγμα των ιατρών, των νοσηλευτών και πάντων των διακονούντων έν τῷ χώρῳ της ύγείας, οι όποιοι, καθ' όλην τήν διάρκειαν της πανδημίας έχουν καταβάλει υπερανθρώπους προσπάθειας διά νά σώσουν ζωάς και νά παράσχουν φροντίδα, περίθαλψιν και άνακούφισιν εις τούς έμπεριστάτους συνανθρώπους των.

Ἡ πανδημία ἔφερεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὴν εὐθραυστον πλευρὰν τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἀνισορροπίαν ἢ ὅποια ὑπάρχει εἰς τὸ φυσικόν περιβάλλον λόγῳ τῆς πλεονεξίας μας, τὴν διάσπασιν καὶ διχόνοιαν ποῦ ὑπάρχει εἰς τὴν εὐρύτεραν κοινωνίαν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐντάσεις εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας. Μᾶς ἠνάγκασε νὰ ἀναλογισθῶμεν τὸ πῶς βιοῦμεν τὴν πίστιν μας ἐνώπιον τῆς τραγικῆς ἀπειλῆς τοῦ θανάτου, τῆς ἀπωλείας τῶν ἠγαπημένων μας καὶ τῆς μοναξιάς ποῦ ἐνυπάρχει εἰς τὴν ἀσθένειαν καὶ τὸ πένθος. Μᾶς ὠδήγησεν εἰς τὸ νὰ ἀναζητήσωμεν, μὲ τὴν βοήθειαν καὶ τὴ μεσιτείαν τῶν Ἁγίων, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης. Συνάμα, ἡ πανδημία ἔφερεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὴν πραγματικὴν ἐννοιαν τῆς φιλανθρωπίας· τὴν ἀνάγκην διὰ συσπείρωσιν καὶ συντονισμόν ὄλων τῶν φορέων τῆς κοινωνίας· τὴν ἀπαραίτητον συνεργασίαν μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Εἰς τὴν πανδημίαν ἀνεδείχθησαν λαμπραὶ προσωπικότητες εἰς τὸν ἱατρονοσηλευτικόν χώρον, αἵτινες ὡς οἱ Ἅγιοι, οἱ ὅποιοι ἐξήσκουν τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην καὶ παρήχον φροντίδα καὶ συμπαραστάσιν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, προσέφερον τὰς ὑπηρεσίας των μὲ αὐτοθυσίαν καὶ στοργήν, ὑπερβαίνοντες τὸ ἀνθρώπινον μέτρον ὑπὸ δυσκόλους συνθήκας, διὰ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν αἱ πολυδιάστατοι συνέπειαι τῆς ὑγειονομικῆς κρίσεως.

Λαμβάνουσα πάντα ταῦτα ὑπ' ὄψιν τῆς, ἡ περὶ ἡμᾶς Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ καθιερωθῇ ἡ πλησιεστέρα πρὸς τὴν 17ην καὶ τὴν 18ην Οκτωβρίου ἐκάστου ἔτους (Σύναξις τῶν Ἁγίων Αναργύρων καὶ τοῦ Ἁγίου Αποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ τοῦ Ἱατροῦ) Κυριακή, ὡς ἡμέρα τῆς Συνάξεως πάντων τῶν Ἁγίων Ἱατρῶν, καὶ οὕτω νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ οὐσιαστικὴ προσφορά τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν θεραπόντων τῆς πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.

Εὐχαίροντες ὑμῖν διὰ τὴν πολύτιμον συμβολὴν σας, ἀγαπητοὶ ἱατροὶ καὶ θεραπευταί, πατρικῶς σὰς εὐχαριστοῦμεν καὶ δεόμεθα, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς στηρίξῃ καὶ ἐνδυναμώσῃ ὑμᾶς εἰς τὸ εὐλογημένον ἔργον σας. Σὰς ἐνθαρρύνομεν νὰ ἔχετε ἀγάπην ἀνυπόκριτον, νὰ εἰσθε φιλόστοργοι, νὰ τιμᾶ ὁ εἰς τὸν ἄλλον, νὰ καλλιεργήτε φλογερὰν πίστιν, «τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκατεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες» (Ρωμ. 12:9-15), ὥστε νὰ δοξάζεται δι' ὑμῶν ὁ ἐν Τριάδι Θεός, ὁ Δοτὴρ παντός ἀγαθοῦ.

Ἰ.βκα' Σεπτεμβρίου κη'
Ἐ τὴν ἀγάπην ἡμῶν ἐν χειρὶ ἀδελφῶν
Ἐ δὲ ἀπὸ τῆς ἀγάπης ἀδελφῶν ἐν εὐχῇ